

Povinná mlčenlivost, zejména ve zdravotnictví, ale obecně i v dalších regulovaných povoláních, je v poslední době, zvláště v souvislosti s některými trestními kauzami jak zdravotnických pracovníků, tak v oblasti advokacie či obecněji justice, velmi diskutována.

Otázky povinné mlčenlivosti jsou o to složitější, že jsou spojeny nejen s rovinou právní, ale i etickou.

Institut povinné mlčenlivosti slouží v našem právním řádu k ochraně celospolečenských i individuálních zájmů² a zejména v souvislosti s profesemi, jejichž úkolem je poskytovat služby v oblastech, ve kterých se často seznamují i s tzv. citlivými údaji a informacemi, je nutno zabezpečit, aby tyto znalosti nemohly být zveřejněny.

V zájmu svých klientů mají příslušníci profesních komor uložena zákonem omezení v možnosti použít získané informace.³ Povinná mlčenlivost je zdůrazňována rovněž ve stavovských předpisech a je jedním ze základů profesní etiky.

Institut povinné mlčenlivosti je ve zdravotnictví pojednáván především jako **právo pacienta na zachování důvěrnosti o jeho zdravotním stavu**, což je jeho soukromou oblastí. Institut povinné mlčenlivosti rovněž chrání zdravotnické pracovníky před neopodstatněnými zásahy státní moci do výkonu jejich zdravotnického povolání. Formou takového zásahu může být i požadování informací nejen o zdravotním stavu pacienta, ale i o dalších údajích, které o něm zdravotnické zařízení získá v souvislosti s poskytováním zdravotní péče.

Proto je třeba považovat oblast povinné mlčenlivosti ve zdravotnictví, stejně jako zdravotnické právo, za interdisciplinární, která v sobě zahrnuje práva i povinnosti uložené jak právem soukromým, tak právem veřejným.

Účelem této práce je prozkoumat aktuální otázky povinné mlčenlivosti ve zdravotnictví, zobecnit základní požadavky kladené na právní úpravu, provést analýzu aplikace ve vybraných právních oblastech, které se dotýkají poskytování zdravotní péče a závěrem uvést návrhy de lege ferenda.